

**“Aš jus išsirinkau, kad eitumėte,
duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų.“**

Jn 15, 16

Senas mokytojas ruošėsi mirti...

Jis gulėjo mirties patale, o aplink stovėjo nuliūdę mokiniai. Per visą kartu praleistą laiką, jie nė karto nematė mokytojo su bloga nuotaika, net ir dabar senolio lūpose žaidė lengva šypsena.

Vienas mokinių kreipėsi į jį:

– Mokytojau, aš nustebęs. Per visą laiką, kurį jus pažįstu, nė karto nemačiau jūsų liūdno ar susierzinusio. Atskleiskite mums paslaptį, kaip jums tai pavyksta?

– Prieš daug metų, kai buvau toks jaunas, kaip jūs dabar, aš tokį pat klausimą uždaviau savo mokytojui, – tyliai pasakė senolis. – Man buvo aštuoniolika, aš buvau nelaimingas, o mano mokytojas, kuriam buvo beveik devyniasdešimt, visada buvo geros nuotaikos ir džiaugėsi gyvenimu, atrodė be jokios priežasties. Jis man tada taip atsakė: “Ir aš buvau jaunas, ir aš liūdėjau ir kentėjau dėl kiekvieno menkniekio, bet kartą man nušvito: juk tai MANO gyvenimas, ir AŠ turiu pasirinkti, koks jis bus.” Ir tą pasirinkimą daro kiekvienas iš mūsų, kiekvieną dieną, kiekvieną valandą, kiekvieną minutę. Todėl, nuo to laiko, rytą atmerkdamas akis, aš užduodu sau klausimą: kokia norėčiau, kad būtų nauja diena: džiugi ar liūdna. Ir džiaugsmas nugali, renkuosi jį.

„Galų gale, mes patys formuojame savo gyvenimą, formuojame save. Šis procesas niekada nesibaigia, jis tęsis iki tol, kol numirsime. Už tą pasirinkimą, kurį mes darome, visada patys esame atsakingi.“ (Eleonora Ruzvelt)

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 5, 1-7; Ps 79,9. 12-16. 19-20; Fil 4, 6-9

Psalms atliepas

Izraelio namai – tai Viešpaties vynuogynas.

Evangelija pagal Matą (21, 33-43)

Jėzus kalbėjo aukštiesiems kunigams ir tautos seniūnams: „Pasiklausykite palyginimo. Buvo šeimininkas, kuris įveisė vynuogyną, aptvėrė jį, įrėngė spaustuovą, pastatė bokštą, išnuomojo vynininkams ir iškeliavo į svetimą šalį.

Atėjus vaisių metui, jis atsiuntė tarnus pas vynininkus atsiimti savosios vaisių dalies. Bet vynininkai, nutvėrė jo tarnus, vieną primušė, kitą nužudė, o trečią užmušė akmenimis. Jis vėl siuntė tarnų, daugiau negu pirmųjų. Bet vynininkai ir su šiais pasielgė, kaip su anais. Galop jis išsiuntė pas juos savo sūnų, manydamas: 'Jie drovėsįs mano sūnaus'.

Tačiau vynininkai, išvydę sūnų, ėmė kalbėtis: 'Tai įpėdinis! Eime, užmuškime jį ir turėsime palikimą'. Nutvėrė jie išmetė jį iš vynuogyno ir užmušė. Tad ką gi atvykęs vynuogyną šeimininkas padarys su tais vynininkais?''

Jie atsakė: „Jis žiauriai nužudys piktadarius ir išnuomos vynuogyną kitiems vynininkams, kurie, atėjus metui, atiduos vaisių“. Tuomet Jėzus tarė: „Ar neskaitytėte, kas parašyta Raštuose: 'Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu. Tai Viešpaties padaryta ir nuostabu mūsų akyse'.

Todėl sakau jums: Dievo karalystė bus iš jūsų atimta ir atiduota tautai, kuri duos vaisių“.

Evangelijos komentaras:

Šiandien esame kalbinami mintimi apie gyvenimą ir gyvenimo kūrybą.

Sumanus ir darbštus žmogus įveisė vynuogyną: sunkus, atsakingas ir svarbus darbas, nešantis didžiulę naudą ne tik savininkui, bet ir daugybei žmonių – nusamdytiesiems bei tiems, kurie naudosis vynuogių derliumi, iš vynuogių spaudžiamu vynu bei džiiovintomis vynuogių uogomis – razinomis. Tie derliaus vaisiai itin svarbūs kiekvienam žmogui. Be to negali apsieiti nei per šventes, nei kasdienybėje. Puiki investicija.

Savininkas yra pasitikintis žmogus: išnuomoja vynuogyną, o pats iškeliauja. Taigi akivaizdi žinia – Dievas į kiekvieną iš mūsų investuoja: dovanuoja mums gyvybę ir gyvenimą, apdovanoja mus talentais, gebėjimais, protu, atmintimi, išmintimi, sveikata ir dar daugybe kitų dalykų.

Kitas labai svarbus momentas – visa tai priklauso ne mums kaip galutinė ir neginčijama nuosavybė, o viso to Kūrėjui ir autoriui Dievui. Ne sau gyvename, ne sau mirštame, nes esame iš Dievo ir Jame. Iš to kyla aiškumas – už derlių tenka atsidėkoti Tam, kuriam viskas ir priklauso. Mes juk tik nuomininkai.

Žmogus labai panašus į tuos nedorėlius vynininkus. Kai norima iš mūsų paprašyti derliaus ir tam yra siunčiami tarsi Dievo patarnautojai, imame regzti planus, kaip viso to išvengus. Esame linkę nekreipti dėmesio į sąžinės balsą, kuris, kaip žinome, yra tiesioginis Dievo pasiuntinys. Dažnai sąžinė kužda – vykdyk Dievo valią, mokykis gerumo, siek tobulumo, ir staiga randame būdą, kaip tai apeiti. "Ne aš pirmas, ne aš paskutinis", "o kam nepasitaiko", "galiu ir be to puikiai apsieiti"...

Kalba mums ir ženklai, ir Šv. Raštas, ir aplinkiniai. Ir visa tai mes puikiai sugebame nutildyti, nuneigti autoritetą, nekreipti dėmesio į Dievo mokymą ir taip juos apmėtyti akmenimis, sumušti savais, savanaudiškais argumentais. Taip elgiamės dažniausia negalvodami apie padarinius. Negirdime Dievo žodžio, jeigu ir girdime – nesiklausome, o jei ir pasiklausome – nesigiliname, net jei ir pasigiliname – nesame linkę jo laikyti.

Mums patikėtas Vynuogynas, kad gyventume ir turėtume vaisius, su kuriais su Šeimininku reikia pasidalinti ir už juos padėkoti. Sukluskime, susimąstykite ir ipasimokinkime ateičiai – gyvenimas Šeimininko valdose, Jo Vynuogyne, – yra dovana. Tai gali būti iš mūsų atimta ir atiduota tam, kuris vertins, dėkos ir džiaugsis vaisiais.

Laikraščio "Gyvenimas" korespondentė Rimantė Jančauskaitė užklausė kun. Rimą:

Apie kultūrą, kultūringumą ir Bažnyčios žmonių gyvenimą

1. Nuo seno nedideliuose miesteliuose, kaimiškose vietovėse kultūriniais židiniais buvo laikomos trys pagrindinės vietos: biblioteka, kultūros centras ir/ar laisvalaikio salė bei, žinoma, bažnyčia. Tačiau keičiantis istorinėms aplinkybėms, laikmečiams, keitėsi ir žmonių požiūris į kultūrinį gyvenimą. Nepaisant to, kad žmonės vėl pradeda keltis į mažus miestelius, kultūrinio gyvenimo neretai ieško didmiesčiuose. Kaip manote, koks bažnyčios vaidmuo dabar turėtų būti/yra nedidelių miestelių kultūriniam gyvenime?

Mąstant apie Bažnyčią, visada turėkime mintyje žmonių būrį, šeimą, bendruomenę, kuri turi bendrą mintį, bendrą gyvenimą kartu. Ir nors esame visi kitokie, su savo savitumais ir skirtumais, – ir būtent tokia ir yra kiekviena atskira šeima, žmonių bendruomenė ir pati Bažnyčia, – iš skirtingų žmonių. Ir mes visi turime savo veidą, kuriuo pasirodome kitiems. Tokiu būdu praturtiname, įtakojame mūsų visų gyvenimus. Gal papuošiame, gal ir nelabai... Bet tai ir yra, būtent – bendras gyvenimas kartu.

Pagal šį laikmetį, kuomet žmogus vis ieško privatesnio, ramesnio gyvenimo, galvoju, kad gal daugiau yra pajuntamas noras realiai prisiliesti prie žemės, realaus gyvenimo su pilnu žmogiškumu, prakitais ir poilsiu, noras gyventi kuriant savo būtį ir buitį. Šis laikmetis vienus verčia mąstyti, ieškoti ir atrasti pagal save, ir tuo pačiu kryžkelės laikas, kur sustojama ir nežinoma į kurią pusę pasukti...

Taip būna ir yra Bažnyčioje, šiandien, nes esame tų pačių, šio laikmečio žmonių būrelis.

Visais laikais Bažnyčia buvo, yra ir bus mūsų visuomenės atspindys. Neįmanoma, kad Bažnyčia turėtų savo kažkokį gyvenimo savitumą, o visi žmonės savo... Kai ir jei taip istorijoje nutinka, tuomet nesuskalbama ir atsiranda dideli nesuspirtimai. Bažnyčios vaidmuo žmonių gyvenimuose yra papildyti ir priimti. Bažnyčia be kultūros yra negraži, o kultūra be Bažnyčios yra sausa ir bežmogė. Ten, kur susirenka du ar trys, ten jau dalinamasi ir vienas kitą papildoma. Ten, jau kažkas gimsta, auga, kuriama, ten jau gyvenimas... Bažnyčios vaidmuo – yra buvimas kartu su visais. Ir būnant kartu kažkas yra veikama. Ir nesvarbu kur, dideliame mieste ar kaime, visur yra žmonės su savo veidais, kuriems reikia vienas kito. Nedideliame miestelyje, kaime, kur gyvena žmonės, ten Bažnyčia, Dievu tikinčių žmonių būrelis, paskleidžia savo „kvapą“. Taip gyvenamas realus, žmogiškas bendras gyvenimas kartu, vieniems kitus papildant ir priimant.

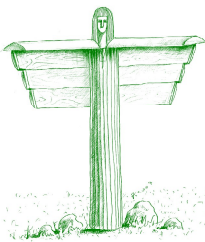
Toks buvo, yra ir bus Bažnyčios vaidmuo viskam žmonių gyvenimuose. Taip kartu augama kultūriškai, religijškai. Bet tik būnant kartu. Ar dviese, ar kartu su tūkstančiais.

2. Kaip prie kultūrinio gyvenimo Pakuonio apylinkėse prisideda Pakuonio Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į Dangų bažnyčia?

Visai nesinori apie Bažnyčią, o tuo pačiu ir apie Pakuonio Bažnyčią galvoti kaip apie instituciją, kažkokią atskirą organizaciją... Nors ir taip yra įprasta galvoti! Tai yra neteisingas, kažkada buvęs mąstymas, atgyvena... Kai galvoju ar išgirstu „Pakuonio Bažnyčia“, visada matau susirinkusią žmonių grupelę. Ypač tai pamatoma sekmadienio Eucharistijos šventime. Nors, matau ir daugiau...

Pakuonio Bažnyčios žmonės, tikiau, visu kuo prisideda prie kultūrinio, kultūringo gyvenimo. Savo pavyzdžiu, savo gyvenimo savitumu. Jei esu Dievu tikintis, jei esu bažnyntukas, tai visur toks esu. Visur. Bet kur. Ir tokiu savimi prisidedu prie viso savo krašto žmonių gyvenimo.

Žinot, sunku būtų net ir žinoti visus prisidėjimus prie kultūrinio gyvenimo, kuo Bažnyčios žmonės prisideda, nes jų tikrai nemažai – vieni jauni laksto, kiti seni namuose lindi, vieni dirbantys, kiti tingintys, vieni susitinkame ir švenčiame gyvenimą, jį kuriame, kiti gal kitam pasaulio krašte seka naujienas parapijos svetainėje ar Facebooke. Bet visi esame vienas kitam reikalingi ir vienas prie kito prisiliečiantys. Vieni be kitų negalintys. ➡

Parapijos skelbimai

Spalio mėnuo – Rožiančiaus maldos mėnuo

Spalio mėnesyje darbo dienomis Pakuonio bažnyčioje šv. Mišios yra švenčiamos 18 val., prieš kurias 17.30 val. meldžiamės Rožiančiaus maldą, o sekmadieniai – 12.30 val. prieš šv. Mišias.

Pamaldų laiko keitimai Bažnyčioje

Pamaldų, šv. Mišių laiko keitimo praktika Bažnyčioje ar parapijose yra atsiradusi iš dirbančiųjų žmonių pageidavimo susirinkti jiems tinkamesniu metu, norint daugiau laiko ir dėmesio sau skirti pamaldume. Tai ryto ir dienos metu dirbančiųjų žmonių pageidavimu ir jų patogumui atsiradęs pamaldų ar šv. Mišių laiko pakeitimas, būtent, kad jos vyktų vakare, po darbo valandų. Todėl gegužės, birželio ir spalio mėnesiais pagal šį seną pageidavimą ir yra pakeičiamas pamaldų ar šv. Mišių laikas.

Dabartinėje praktikoje pastebima, kad dirbantieji žmonės tuo nesipasinaudoja, arba tiesiog nežino, kad keičiamas laikas dėl jų patogumo. Tad visi tai žinokime, ir naudokimės tokiu patogumu.

Šiame Misijų menesyje, spalio 11 dieną

„Donorystė yra didžiausia žmogaus meilės išraiška žmogui“ (šv. Jono Pauliaus II).

Kviečiame spalio 11 dieną melstis už tuos, kurių organai suteikė galimybę pratęsti gyvenimą ar pagerinti sveikatą sergantiems žmonėms; už mirusiųjų donorų artimuosius, sunkiausią gyvenimo akimirką priėmusius kilniausią sprendimą; už medikus, atliekančius sudėtingas transplantacijas; už visus specialistus, dalyvaujančius itin atsakingame organų donorystės ir transplantacijos procese, už visus Lietuvos gyventojus, kurie pasirašė sutikimą donorystei po savo mirties ir taip išreiškė kilnų apsisprendimą.

Dėkojame vyskupams, kunigams ir visiems tikintiesiems, kurie jungsis į maldą už organų donorystę.

Rugsėjo mėn. šventė Krikštą

Pakuonio parapijoje:

1. Luna Petruškevičiūtė, gyvenanti Alytuje.
2. Simonas Navaruskas, gyvenantis Pajiesyje.

Viršūžiglio parapijoje:

1. Gabrielė Mitri, gyvenanti Piliuonoje.

Rugsėjo mėn. šventė Santuoka

Pakuonio parapijoje:

1. Povilas Šaltis ir Justė Grubevičiūtė, gyvenantys Prienuose.

Viršūžiglio parapijoje:

1. Darius Balčiūnas ir Viktorija Bukelskytė, gyvenantys Garliavoje.

Rugsėjo mėn. mirusieji

Pakuonio parapijoje:

1. Jonas Akucevičius, 86 metų, gyvenęs Kaune.
2. Teresė Kavaliauskienė, 79 metų, gyvenusi Kėbliškiuose.

⇒ Šiaip, net norėtūsi apversti aukštyn kojomis Jūsų klausimą ir pastebėti, kad patys žmonės, su savo savitumu ir savo kultūringumu prisideda prie Bažnyčios gyvenimo, jos auginimo ir kūrybos. Kokie mes esame, kaip gyvename, kokie žmonės su savo kultūra esame, tokia ir yra Bažnyčia, tokie ir esame. Tad ir vėl, atvirkiščiai tinka matyti.

Bus daugiau.

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienuo raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.